

கல்வெட்டு

திருவள்ளூர் 2024 (பூ முக ஆண்டு) ஆவணித் திங்கள்

திருக்கோயிலூர் அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருட்கள்

காலாண்டிதழ் - 39 (1993, ஆகஸ்ட் திங்கள்) விலை ரூ. 1-50
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

உள்ளே . . . . .

பக்கம்

1. பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில்
நில அளவை முறை ... 1
—கு. வேங்கடாசலம்
2. The 'Parumakas' of the Sri Lankan
Brahmi Inscriptions ... 19
—Dr. S. K. Sitrapalam
3. திருக்கோவலூர் அகழாய்வு ... 31
—நடன. காசிநாதன்
—அ. அப்துல் மஜீத்

யிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில்

நில அளவை முறை

கு. வேங்கடாசலம்

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டு ஒன்றில்,*
இந்நாட்டுப் பாச்சில் கூற்றத்துக் கீழ் பலாற்றுத் துறையூர்:-

“நிலன் நூற்றைம்பத் தீரண்டே முக்காலே
அரைக்காணி முந்தீரிகைக் கீழ்
அரையே முன்றுமரக் காணி கீழ் முக்காலே
முன்றுமர முக்காணியிலும்”

இவ்வூர் நத்தம் குடியிருக்கையும், கிணறும், தொடடியும், வெள்ளான் சுடுகாடும், கொட்டகாரங்களும், தலைவாய்ச் சேரியும், கம்மாணச் சேரியும், பறைச் சேரியும், பறைச் சுடுகாடும், இவ்வூர் நிலத்தை ஊடறுத்துப்போய் புறவூர்களுக்கு நீர்பாயும் வாய்க் காலும், பிடாரி புண்ணைத்துறை நங்கை கோயிலும், திருமுற்றமும், இவ்வூர் காடுகாள் கோயிலும், திருமுற்றமும், இவ்வூர் ஏறாடு கடக்கும் இவ்வூர்க் காளா பிடாரியார் ஸ்ரீ கோயிலும் திருமுற்றமும், ஐயன் கோயிலும், திருமுற்றமும், இவ்வூர்ப் பிடாரி குதிரை வட்ட முடையாள் ஸ்ரீ கோயிலும், திருமுற்றமும், இவ்வூர் குளமும் கரையும் ஆக இறையிலி நீங்கு நிலன்,

“முன்றே காணி அரைக்காணிக்
கீழ் முக்காலே இரண்டுமர முக்காணி
அரைக்காணி முந்தீரிகைக் கீழ் ஏழுமர
அரைக்காணி முந்தீரிகைக் கீழ் நான்குமர
நீக்கி”

* குறிப்பு :- தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டுகள், முதற்பகுதி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை வெளியீடு, பக்கம்-150.

“நிலன் நாற்பத்திரைந்தரையே
நான்குமா முக்காணிக் கீழ் முக்காலே
காணி முந்திரிகைக் கீழ் அரையே
ஒருமாவரைக் கீழ் முக்காலே ஒருமாவினால்
இறைகட்டின காணிக்கடன்” .....

என்று வருகின்றது இந்நிலப்பரப்பின் அளவினைக் காண்போம்.

இக்கல்வெட்டிலிருந்து அந்நாளில் நிலப்பரப்பைக் கணக்கிட வேலி, குழி, சதுரசாண், சதுர அங்குலி, சதுரநூல் இவற்றை அலகீடாகக் கொண்டிருந்தனர் எனத் தெரிகின்றது.

மேலும், ஒரு வேலி பரப்பளவுள்ள நிலத்தை 320 சம பங்குகளாக்கி அதன் ஒரு பங்கை முந்திரி (1/320) என்றும், முந்திரிக்கும் கீழுள்ள நிலப்பரப்பை மேலும் 320 சமபங்குகளாக்கி அதன் ஒரு பங்கைக் கீழ் முந்திரி (1/320 × 1/320) என்றும், கீழ் முந்திரிக்குக் கீழுள்ள நிலத்தை மேலும் 320 சமபங்குகளாக்கி அதன் ஒரு பங்கைக் கீழ் கீழ் முந்திரி (1/320 × 1/320 × 1/320) என்றும் குறிப்பிட்டனர். கீழ் கீழ் முந்திரிக்குக் கீழுள்ள மிகச்சிறிய நிலப்பரப்பை இருபத்தைந்து சமபங்குகளாக்கி அதன் ஐந்து பங்கைக் கீழ் கீழ் கீழ் நான்குமா என்றும், பத்துப் பங்கைக் கீழ் கீழ் கீழ் எட்டுமா என்றும், பதினைந்து பங்கைக் கீழ் கீழ் கீழ் அரையே இருமா என்றும், இருபது பங்கைக் கீழ் கீழ் கீழ் முக்காலே ஒருமா என்றும், இருபத்து ஐந்து பங்கைக் கீழ் கீழ் முந்திரி என்றும் வகுத்துள்ளனர். இறுதியில் கணக்கிடும் மிகச்சிறிய நிலப்பரப்பின் அளவு கீழ் கீழ் முந்திரிக்குக் கீழுள்ள மேலே சொன்ன நான்கு அளவு முறைகளில் ஏதாவது ஒன்றினைக் கொண்டு முடியும் மேலே காட்டின தஞ்சைக் கல்வெட்டு வாசகத்தில் ‘இறையிலி நீங்குநிலன் மூன்றே காணி’ என்று தொடங்கும் வாசகத்தின் முடிவில் “கீழ் கீழ் கீழ் நான்குமா” என்றும், ‘இறைகட்டின நிலம், நாற்பத்திரைந்தரையே’ என்று தொடங்கும் வாசகத்தின் முடிவில் ‘கீழ் கீழ் கீழ் முக்காலே ஒருமா’ என்றும் முடிவடைதலைக் காண்க. மேலே சொன்ன மற்ற இரண்டு சிறிய அளவு முறைகள் பிற இடங்களில் பயின்று வருதலைக் காண்க. ஆனால் பொதுவில், நிலப்பரப்பின் அளவுமுறை கீழ் கீழ் முந்திரி என்ற அளவிலேயே முடியும்: நில அளவையை மேலே குறித்த முறையில் முந்திரி,

அரைக்காணி, காணி, அரைமா, முக்காணி, ஒருமா, மாகாணி, கால், அரை, முக்கால் ஒன்று என்று கீழ் கீழ் முந்திரியிலிருந்து முந்திரி முந்திரியாகக் கீழ்முந்திரி, முந்திரி வேலி வரையில் கூட்டி அலகிட்டு அதன் பரப்பை அட்டவணை ஒன்றில் காட்டியுள்ள வாய்பாட்டின் படி கணக்கிட்டு வேலிக்கணக்கில் குறித்துள்ளனர் என்று உணருகிறோம்.

இம்முறையினை இன்றைய கணித முறைப்படி கணித்தால்:-
 முந்திரி என்பது $1/320$ என்றும்,
 கீழ் முந்திரி என்பது $1/320 \times 1/320$ என்றும்,
 கீழ் கீழ் முந்திரி என்பது $1/320 \times 1/320 \times 1/320$ என்றும்,
 கீழ் கீழ் கீழ் நான்குமா என்பது $1/320 \times 1/320 \times 1/320 \times 4/20$ என்றும்,
 கீழ்கீழ்கீழ் எட்டுமா என்பது $1/320 \times 1/320 \times 1/320 \times 8/20$ என்றும்,
 கீழ்கீழ்கீழ் அரையே இருமா என்பது $1/320 \times 1/320 \times 1/320 \times 12/20$ என்றும்,
 கீழ்கீழ்கீழ் முக்காலே ஒருமா என்பது $1/320 \times 1/320 \times 1/320 \times 16/20$ என்றும் உணர்த்த வேண்டும். ஆனால் இவ்வாய்பாட்டின்படி நேரடியாகக் கல்வெட்டில் காணும் நிலப்பரப்பைக் கணிக்க இயலாது. இவற்றைப் பழைய முறையிலேயே கணக்கிட்டால்தான் நிலப்பரப்பைக் கணக்கிட முடியும்.

நிலப்பரப்பைக் கணக்கிடக் கல்வெட்டுக்களில் காணும் முறையினைக் கவனிப்போம். கல்வெட்டுகளில் நிலப்பரப்பளவைக் கணிக்க அடிப்படை அளவான நீட்டலளவை 'கோல்' என்ற அளவில் குறிக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்க்கண்ட அளவுகோல்களைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுப் பகுதிகளைக் காணலாம்.

1. பதினாறு சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக,
2. பதினெட்டு சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக,
3. இருபத்திரண்டு சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக,

4. திருமெய்யத்துக் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக,
5. பதினெட்டு சாண் கோலால் ஐநூற்றுப் பன்னிரெண்டு குழி மாவாக,
6. பன்னிரெண்டு சாண் கோலால் ஐநூற்றுப் பன்னிரெண்டு குழி மாவாக,
7. நூற்று இருபத்தி எட்டுக் குழி மாவாக,
8. பன்னிரெண்டு சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக,
9. ஒன்பது சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக,
10. பன்னீரடியும் விலக்கடியும், நூறு குழி மாவாக.

மேலே குறித்தவற்றில் “பதினாறு சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக” என்று குறிப்பிடும் அளவு முறையினை உதாரணமாகக் கொண்டு முன் குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பினைக் கணக்கிட்டு உணர்த்துவோம்.

நில அளவு முறையில் ஆங்கில முறைப்படி கீழ்காணும் வாய்ப்பாடு பொதுவில் எல்லோராலும் இன்றுவரை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது

12 அங்குலம் (ஆங்கில முறை) = 1 அடி

12 அடி x 12 அடி = 144 சதுர அடி

144 சதுர அடி = 1 குழி

(1 கோல் x 1 கோல் = 1 குழி (12 அடி நீளம் ஒரு கோலெனக் காண்க)

100 குழி (10 கோல் x 10 கோல்) = 1 மா

400 குழி (20 கோல் x 20 கோல்) = 1 காணி

2000 குழி = 20 மா = 5 காணி = 1 வேலி

மேலே குறித்த கல்வெட்டில், “பதினாறு சாண்” கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக” என்ற வாக்கியத்திலிருந்து பதினாறு சாண் நீளம் ஒரு கோலாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளதென அறிகின்றோம். ஒரு கோலுக்கு ஒரு கோல் அல்லது பதினாறு சாணுக்குப் பதினாறு சாண் (16 x 16) அல்லது 256 சதுர சாண் ஒரு குழியெனப் பெறப்படும்.

கல்வெட்டில் குறிப்பிடும் ஒரு சாண் நீளம் ஆங்கில முறைப் படி ஒன்பது அங்குலமெனக் கொண்டால் பதினாறு சாண் நீளம் (16 x 3/4) பன்னிரெண்டு அடி நீளமாகும். பன்னிரெண்டு அடிக்குப் பன்னிரெண்டு அடி நூற்று நாற்பத்து நாலு சதுர அடி அல்லது ஒரு குழியாகும். பதினாறு சாணுக்குப் பதினாறு சாண் (16 x 16) கொண்ட பரப்பளவு 256 சதுர சாண் கோலும் ஒரே நீளத்தை உணர்த்தும்.

இருநூற்று ஐம்பத்தாறு சதுர சாண் நூற்று நாற்பத்து நான்கு சதுர அடிக்குச் சமம். அஃதாவது (4 சாணுக்கு 4 சாண்) பதினாறு சதுர சாண் என்பது (3 அடிக்கு 3 அடி) ஒன்பது சதுர அடிக்குச் சமம். இது ஒரு சதுர கெஜம் என்று இன்று வழங்கப்படும்.

இம்முறையில் பதினாறு சாண் அளவுகோலைக் கொண்டு கணித்த நிலத்தின் பரப்பைப் பன்னிரெண்டு அடிக்கோலைக் கொண்டு கணக்கிடும் முறைக்கு சுலபமாக மாற்றமுடியும். இது குறித்துப் பிறிதோர் இடத்தில் விளக்கப்படும்.

பதினாறு சாண் நீளத்தைக் கொண்ட கோலின் அளவை அலகாகக் கொண்ட வாய்ப்பாடு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

$$16 \text{ சாண்} = 1 \text{ கோல்}$$

$$16 \text{ சாண்} \times 16 \text{ சாண் அல்லது}$$

$$1 \text{ கோல்} \times 1 \text{ கோல்} = 256 \text{ சதுர சாண்} = 1 \text{ குழி}$$

$$100 \text{ குழி (10 கோல்} \times 10 \text{ கோல்)} = 1 \text{ மா}$$

$$400 \text{ குழி (20 கோல்} \times 20 \text{ கோல்)} = 4 \text{ மா} = 1 \text{ காணி}$$

$$2000 \text{ குழி} = 20 \text{ மா} = 5 \text{ காணி} = 400 \times 5 \text{ குழி} = 1 \text{ வேலி}$$

குறிப்பு :- “கல்வெட்டுகளில் பதினாறு சாண் கோலுக்குப் பதினாறு சாண் கோல் பரப்பை 256 சதுர சாண் என்று குறிப்பிடுவதற்குப் பதில் “பதினாறு சாண் கோலால் 256 குழி மாவாக’ என்றே குறிக்கப்படும். இம்முறை அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த முறையாகும். இருநூற்று ஐம்பத்து ஆறு சதுர சாண் என்பதை 256 சிறுகுழி கொண்டது ஒரு பெருங்குழி என்று கொள்ள வேண்டும்.”

இம்முறையில் 256 சதுர சாண் பரப்பு ஒரு குழி எனப்படும். நூறு குழி நிலம் ஒருமா நிலம் எனப்படும். இரண்டாயிரம் குழி நிலம் ஒரு வேலி நிலமாகும்.

ஒருமா நிலம் என்பது 10 கோல் x 10 கோல் அல்லது 100 குழி. ஒரு வேலியில் 20-இல் ஒரு பங்கு அல்லது $1/20$ வேலி எனப்படும். ஒருமா நிலம் என்று குறித்தால் அது $1/20$ வேலி எனக் குறிக்கும். ஒரு முந்திரி நிலம் என்பது ஒரு வேலியில் 320-இல் ஒரு பங்கு அல்லது $1/320$ வேலி அல்லது $2000/320 = 6\frac{1}{4}$ குழி அல்லது $2\frac{1}{2}$ கோல் x $2\frac{1}{2}$ கோல் நிலப்பரப்பைக் குறிக்கும். எண்ணல் அளவையில் ஒரு காணி நிலம் என்பது ஒரு வேலியில் 80-இல் ஒரு பங்கு அல்லது $1/80$ வேலி அல்லது $2000/80 = 25$ குழி அல்லது 5 கோல் x 5 கோல் நிலப்பரப்பைக் குறிக்கும். இம்முறையில் $6\frac{1}{4}$ குழி கொண்டது முந்திரி நிலமாகக் கொண்டு பின் முந்திரி முந்திரியாகக் கூட்டி முந்திரி, அரைக்காணி, காணி, அரைமா, முக்காணி, ஒருமா, மாகாணி, கால், அரை, முக்கால் ஒரு வேலி ($320 \times 6\frac{1}{4} = 2000$ குழி) என்று கணக்கிட்டு நிலங்களை வேலிக் கணக்கில் குறிப்பர்.

இதனைக் கீழ்காணும் முறையில் உணர்த்துவர். ஒரு சதுரத்தின் ஒரு பக்கத்தை 80 சமபாகமெனக் கொண்டு அதன் ஒவ்வொரு பங்கையும் நான்கு சமபாகங்களாகப் பிரித்து வந்த ஒரு பங்கை ($1/80 \times 1/4 = 1/320$) முந்திரி எனக் குறிப்பர். பின், நில அளவையைக் கணக்கிடும்பொழுது முந்திரி, முந்திரியாகக் கூட்டி, வேலிக் கணக்கில் கணிப்பர். ஒரு வேலி நிலம் 2000 குழியாகும். ஒரு சதுரத்தின் ஒரு பக்கத்தை 320 சமபாகங்களாக்கினால் ஒரு பங்கு $6\frac{1}{4}$ குழி அல்லது முந்திரி எனப்படும். இவ்விதிமுறை "அட்டவணை" ஒன்றில் முதல் பகுதியில் சதுரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஒரு குழி நிலம் 1 கோலுக்கு ஒரு கோல் அல்லது பதினாறு சாணுக்குப் பதினாறு சாண் அல்லது 256 சதுர சாண் ஆகும். ஒரு முந்திரி நிலம் $6\frac{1}{4}$ குழி என்றால் அதன் பரப்பு ($2\frac{1}{2}$ கோல் x $2\frac{1}{2}$ கோல்) $6\frac{1}{4} \times 256 = 1600$ சதுர சாணிற்சுச் சமம். ஆயிரத்து அறுநூறு சதுர சாணிற்சுக் கீழ் பரப்புள்ள நிலத்தைக் கணக்கிடும் பொழுது 1600 சதுர சாண் நிலத்திற்குக் கீழ் அல்லது முந்திரி வேலி நிலத்திற்குக் கீழுள்ள நிலம் என்ற பொருளில் கீழ் முக்கால், கீழ்

அரை, கீழ் கால், கீழ் மா காணி, கீழ் மா, கீழ் அரைமா, கீழ் காணி, கீழ் முந்திரி, என்று கணக்கிடப்படும், அஃதாவது ஒரு வேலியில் முந்திரி நிலமான $6\frac{1}{4}$ குழி அல்லது ($6\frac{1}{4} \times 256$) 1600 சதுர சாண் நிலப்பரப்பை மேலும் 320 சமபாகங்களாக்கி அதன் ஒரு பங்கைக் கீழ் முந்திரி ($1/320 \times 1/320$) எனக் குறிப்பிடுவர். இது $1600/320=5$ சதுர சாண் நிலத்திற்குச் சமம். கீழ் முந்திரியிலிருந்து முந்திரி முந்திரியாக அதாவது ஐந்து ஐந்து சதுர சாணாகக் கூட்டி கீழ் முந்திரி, கீழ் அரைக்காணி, கீழ் காணி, கீழ் அரைமா, கீழ் முக்காணி, கீழ் மா, கீழ் மா காணி, கீழ் கால், கீழ் அரை, கீழ் முக்கால், முந்திரி என்று அட்டவணை ஒன்றின் இரண்டாம் பகுதியில் காட்டியுள்ளதுபோல் கணக்கிடுவர்.

ஐந்து சதுர சாண் பரப்பளவுள்ள நிலம் கீழ் முந்திரி ($1/320 \times 1/320$) எனப்படும். ஒரு சாண் நீளத்தை எட்டு சமபாகங்களாக்கினால், அதன் ஒரு பங்கு ஓர் அங்குலி எனப்படும். (இங்கு அங்குலம் அங்குலி வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது). ஒரு சதுர சாண் என்பது எட்டு அங்குலிக்கு எட்டு அங்குலி (8×8) அல்லது 64 சதுர அங்குலியாகும். ஐந்து சதுர சாண் அல்லது (5×64) 320 சதுர அங்குலியைக் கீழ் முந்திரி ($1/320 \times 1/320$) எனக் கொண்டு இதற்கும் குறைந்த நிலப்பரப்பை கீழ்கீழ் முக்கால், கீழ்கீழ் அரை, கீழ்கீழ் கால், கீழ்கீழ் அரைக்கால், கீழ்கீழ் மா காணி, கீழ்கீழ் ஒரு மா, கீழ்கீழ் அரைமா, கீழ்கீழ் காணி, கீழ்கீழ் அரைக்காணி, கீழ்கீழ் முந்திரி, என்று குறிக்கப்படும். கீழ் முந்திரி ($1/320 \times 1/320$) என்பது 320 சதுர அங்குலி எனக் கொண்டால் கீழ்கீழ் முந்திரி என்பது $320/320=1$ சதுர அங்குலியாகும். கீழ்கீழ் முந்திரியிலிருந்து முந்திரி முந்திரியாகக் கூட்டி, அதாவது ஒவ்வொரு சதுர அங்குலியாகக் கூட்டி கீழ்கீழ் முந்திரி, கீழ்கீழ் அரைக்காணி, கீழ்கீழ் காணி, கீழ்கீழ் அரைமா, கீழ்கீழ் முக்காணி, கீழ்கீழ் ஒரு மா, கீழ்கீழ் மா காணி, கீழ்கீழ் அரைக்கால், கீழ்கீழ் கால், கீழ்கீழ் அரை, கீழ்கீழ் முக்கால், கீழ் முந்திரி என்று அட்டவணை ஒன்றில் மூன்றாம் பகுதியில் காட்டியுள்ளது போல் கணக்கிடுவர்.

கீழ்கீழ் முந்திரி ஒரு சதுர அங்குலி (1 அங்குலி $\times$ 1 அங்குலி) யாகும். ஓர் அங்குலி நீளத்தை ஐந்து சமபாகங்களாக்கினால் அதன் ஒரு பங்கு, ஒரு நூல் எனக் கொள்ளலாம். ஒரு சதுர அங்குலி (5×5)

இரண்டாம் பகுதி

கீழ் $3/20 + 1/160 + 1/320$ கீழ்கீழ் $3/80 +$ கீழ்கீழ்கீழ் $3/4 + 1/20$ ஆகும்.

அட்டவணை ஒன்றின்படி கணக்கிட்டால்,

1. கீழ்கீழ்கீழ் $3/4 + 1/20$ ஒன்பது 20 சதுர நூலாகும்,
2. கீழ்கீழ் $3/80$ என்பது 12 சதுர அங்குலியாகும்.
3. கீழ் $3/20 + 1/60 + 1/320$ ($240 + 10 + 5$) = 255 சதுர சாண் ஆகும்.

ஆக இதன் மொத்த பரப்பானது 255 சதுர சாண் 12 சதுர அங்குலி 20 சதுர நூலாகும். அஃதாவது 256 சதுர சாண் அல்லது 16 சாண் 16 சாண் பரப்பிற்குச் சற்றுக் குறைவாகும். பதினாறு சாண் என்பது ($16 \times 8 \times 5$) 640 நூல் நீளமாகும். ஒரு நீண்ட சதுரத்தின் ஒரு பக்கத்தை 640 நூல் நீளம் எனக் கொண்டும்; மறுபக்கத்தை ($640 - 2$ நூல்) 638 நூல் அகலம் என்று கொண்டும் கணக்கிடின அதன் பரப்பு $640 \times 638 = 40,8,320$ சதுர நூலாகும்.

இருநூற்று ஐம்பத்து ஐந்து (255) சதுர சாண் 12 சதுர அங்குலி 20 சதுர நூல் என்பது $255 \times 64 \times 25 + 12 \times 25 + 20 = 40800 + 300 + 20 = 40,8,320$ சதுர நூலாகும். இப்பரப்பும் 640 நூல் $\times$ 638 நூல் அல்லது $40,8,320$ சதுர நூல் பரப்பும் ஒன்றேயாகும். மேலும், இரண்டு நூல் நீளத்தையும் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டுள்ளனர் எனத் தெரிகின்றது.

சோழர் ஆட்சியில் நிலங்களைச் "சதுரித்து" அதாவது நிலங்களைச் சதுரங்களாகவும், நீண்ட சதுரங்களாகவும் பிரித்து அவற்றின் நீள அகலங்களை முறையே அளவிட்டும் நிலப்பரப்பினை அட்டவணைகளில் கண்டுள்ளதுபோல் வேலி, முந்திரி, கீழ்முந்திரி, கீழ்கீழ் முந்திரி, கீழ்கீழ்கீழ் நான்கு மா என்ற முறையிலும் கணித்துள்ளனர் எனத் தெரிகின்றது. இந்நாளில், நிலங்களை முக்கோணங்களாகப் பிரித்து அம்முக்கோணங்களின் பரப்பினை ஏக்கர், செண்டு, சதுர அடி, என்ற முறையில் கணிப்பர். இதுகுறித்துப் பிறிதோர் இடத்தில் விளக்குவோம்.

கல்வெட்டுகளில், ஊரின் எல்லைக்குட்பட்ட மொத்த நிலங்களை அளந்து அவற்றின் பரப்பையும், இவற்றின் இறையிலி(வரி) நீங்கு நிலத்தையும், இறைகட்டின காணி நிலத்தையும் மொத்தத்தில் தனித்தனியே குறித்துள்ளனர்.

இறையிலி நீங்கு நிலம் என்று குறிப்பிடும் நிலமானது ஊர் நத்தமும், அவ்வூர் நிலத்தை ஊடறுத்துப் போன வாய்க்கால்களும், கோயில்களும், குளங்களும், இன்னபிறவும் ஆகும்.

ஊரின் எல்லைக்குட்பட்ட அனைத்து நிலங்களையும் அளவிட்டு இன்றுள்ள முறைபோல் தனித்தனியே இன்னின்ன நிலம் இவ்வளவு பரப்புள்ளதென்று கணிக்காமல் ஊரின் மொத்த நிலப் பரப்பையும், இறையிலி நீங்கு நிலத்தையும் அளவிட்டு இறை கட்டின நிலத்தையும் மொத்தமாகக் குறித்துள்ளனர். இதனால், குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு நிலத்தின் பரப்பைத் தனியே நம்மால் உணர்ந்து தெளிய முடியவில்லை. இருந்தும் ஓரிரு இடங்களில் கல்வெட்டுகளில் வரும் தனித்த நிலத்தின் பரப்பளவினைக் கவனிப்போம்.

மேலே குறிப்பிட்ட நூலில் 153ஆம் பக்கத்தில், “இவ்வூரோடும் ஏறின இந்நாட்டுப் பூதமங்கலத்துப்பால் மீது வேலி நிலன் “மூன்றே காலின் கீழ் எட்டுமாவிலும்” என்ற வாசகத்தில் “கீழ் எட்டுமா” என்பது (கீழ் நான்குமா கீழ் நான்குமா 320+320) 640 சதுர சாண் ஆகும். இதன் பரப்பு 8/80 அல்லது 16/40 அல்லது 32/20 போன்ற ஓர் அளவு முறையில் இருந்திருக்கலாம் அல்லது வேறு வேறு அளவுகளிலுள்ள நிலங்களை அளந்து அவற்றின் பரப்பினை அளவிட்டிருக்கலாம். இதிலிருந்து அந்நாளில் நிலங்களைச் சதுரித்து அளந்து பரப்பினைக் கணக்கிட்டும் உணர்த்தினர் எனத் தெரிகின்றது. “பதினாறு சாண் கோலால் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு குழி மாவாக” என்று கல்வெட்டுகளில் பயின்று வரும் வாசகம் இதற்குச் சான்று பகரும்.

மேற்கண்ட நூலில், 153-ஆம் பக்கத்தில் “ஊர் நத்தமாம் இறையிலி நீங்கு நிலன் நான்கு மாக்காணி, அரைக்காணி, முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே இருமா வரை முந்திரிகைக்கீழ் அரையே இரண்டுமா நீக்கி” என்ற வாசகத்தில்,

இருபத்து ஐந்து சதுர நூலாகும். இதில் ஐந்து சதுர நூல் என்பது 25-இல் 5 அல்லது $(5/25)$ ஐந்தில் ஒரு பங்கு எனப்படும். இதை பழைய கணித முறையில் $(4/20 = 1/5)$ நான்கு மா எனக் கூறுவர். ஒரு மா என்பது 20-இல் ஒரு பங்கு $(1/20)$. நான்கு மா என்பது $4 \times 1/20 = 4/20$ எனப்படும். இருபத்து ஐந்து சதுர நூல் கீழ்கீழ் முந்திரி என்றால், இதற்கும் குறைந்த அளவுள்ள நிலப்பரப்பைக் கீழ்கீழ்கீழ் நான்கு மா $(4/20 \times 25 = 5$ சதுர நூல்), கீழ்கீழ்கீழ் எட்டு மா $(8/20 \times 25 = 10$ சதுர நூல்), கீழ்கீழ்கீழ் அரையே இரண்டு மா $(12/20 \times 25 = 15$ சதுர நூல்), கீழ்கீழ்கீழ் முக்காலே ஒரு மா $(16/20 \times 25 = 20$ சதுர நூல்), கீழ்கீழ் முந்திரி $(20/20 \times 25 = 25$ சதுர நூல்) என்று குறிப்பிடுவர். இதன் விளக்கம் அட்டவணை ஒன்றில் நான்காம் பகுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலே குறித்த அளவு முறை கீழ்க்காணும் முறையில் வாய்பாடாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. 5 நூல் $\times$ 5 நூல் = 5 சதுர நூல் = கீழ்கீழ்கீழ் நான்கு மா
 $1/320 \times 1/320 \times 1/320 \times 4/20$.
2. 5 நூல் = 1 அங்குலி
5 நூல் $\times$ 5 நூல் = 25 சதுர நூல் = 1 சதுர அங்குலி
= கீழ்கீழ் முந்திரி $(1/320 \times 1/320 \times 1/320)$
3. 8 அங்குலி = 1 சாண்.
8 அங்குலி $\times$ 8 அங்குலி = 64 சதுர அங்குலி = 1 சதுர சாண்.
4. 5 சதுர சாண் அல்லது $5 \times 64 = 320$ சதுர அங்குலி.
= கீழ்முந்திரி $(1/320 \times 1/320)$
5. 16 சாண் = 1 கோல்.
16 சாண் $\times$ 16 சாண் = 256 சதுர சாண்
= 1 கோல் $\times$ 1 கோல் = 1 குழி.
6. $2\frac{1}{2}$ கோல் = $16 \times 2\frac{1}{2} = 40$ சாண்.
 $2\frac{1}{2}$ கோல் $\times$ $2\frac{1}{2}$ கோல் = $6\frac{1}{4}$ சதுரக்கோல்.
 $6\frac{1}{4}$ குழி = முந்திரி $(2000/320)$
 $6\frac{1}{4} \times 256 = 1600$ சதுர சாண்.
 40 சாண் $\times$ 40 சாண் = 1600 சதுர சாண் =
= சதுரம் 'கால்' = $80/320 = 1/4$.

7. 5 கோல் x 5 கோல் = 80 சாண் x 80 சாண் = 25 குழி = காணி (1/80) அல்லது 6400 சதுர சாண் சதுரம் ஒன்று (25 x 1 = 25 குழி).
8. 10 கோல் x 10 கோல் அல்லது 160 சாண் x 160 சாண் 25600 சதுர சாண்-100 குழி = சதுரம் நான்கு (4x25 = 100)
9. 20 கோல் x 20 கோல் அல்லது 320 சாண் x 320 சாண் 1,02,400 சதுர சாண் = 400 குழி = சதுரம் பதினாறு (16 x 25 = 400)
10. 5 x 400 குழி = 2000 குழி அல்லது 5 x 1,02,400 51200 சதுர சாண் = 1 வேலி = சதுரம் என்பது (80 x 25 = 2000)

இவ்வாய்பாட்டின் விதிமுறைப்படி அட்டவணை இரண்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ள தஞ்சை கல்வெட்டில் கண்ட இறையிலி நீங்கு நிலத்தையும், இறைகட்டின காணிக்கடன் நிலத்தையும் கூட்டினால், அவ்வூரின் மொத்த நிலப்பரப்பை அட்டவணை மூன்றில் சரியாக இருப்பதைக் காணலாம்.

சோழர் ஆட்சியில் மேலே கண்ட விதிமுறைப்படி கணித்த வாய்பாட்டைக் கொண்டு நிலப்பரப்பினைக் கணக்கிட்டு இருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகின்றது. மேலும் இக்கூற்று கீழ்க்கண்ட உதாரணங்களினால் மெய்ப்பிக்கப்படும்.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டுகள் என்ற நூலில் 147-ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க்காணும் வாசகத்தைக் கவனிக்கவும்.

“இறையிலி நீங்கு நிலம் முக்காலே இரண்டுமாக் காணி அரைக்காணிக் கீழ் அரையே மூன்றுமாவின் கீழ் மூன்றுமா அரைக்காணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காணிக் கீழ் முக்காலே ஒருமா நீக்கி .....

இவ்வாசகத்தின் முதற்பகுதி “இறையிலி நீங்குநிலம் 3/4 + 2/20 + 1/890 + 1/160 + கீழ் 1/2 + 3/20 எனப்படும். இரண்டாம் பகுதி கீழ் 3/20 + 1/160 + 1/320 கீழ்கீழ் 3/80 கீழ்கீழ்கீழ் 3/4 + 1/20 முக்காலே ஒருமா நீக்கி எனப்படும்.

இறையிலி நீங்கு நிலத்தின் பரப்பானது முதற்பகுதியிலிருந்து இரண்டாம் பகுதியின் பரப்பை நீக்கிய நிலமாகும். இவ்வாசகத்தில் முதற்பகுதியை நீக்கி இரண்டாம் பகுதியை மட்டும் இங்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.

ஊர் நத்தத்தின் பரப்பளவு

4/20 1/80 1/60 1/320 கீழ் 3/4 2/20 1/40 1/320 கீழ் 1/2 2/20 வாகும்.

அட்டவணையின்படி இந்நிலத்தின் பரப்பைக் கணக்கிடின்

1,02,400 + 6400 + 3200 + 1600 + 1200 + 160 + 40 + 5 = 115005

சதுர சாண்களும் 160 32 - 192 சதுர அங்குலிகளுமாகும். நூற்றுத் தொண்ணூற்று இரண்டு சதுர அங்குலி என்பது 192/64 அல்லது 3 சதுர சாண் ஆகும். ஊர் நத்தத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 1,15,005 3 - 1,15,008 சதுர சாண் ஆகும். இவ்வூர் கோணல் மாணலாக இல்லாமல் ஒரு நீண்ட சதுர வடிவில் அமைந்திருப்பதாகக் கொள்வோம். அவ்வூரின் அகலம் 320 சாண் எனக் கொண்டால் நீளம் 359 சாண் 3 அங்குலி 1 நூல் ஆகும். இதன் பரப்பு $320 \times 359 + 320 \times 3/8 + 320 \times 1/8 \times 1/5$ சதுர சாண் அல்லது 114880 + 120 + 8 அல்லது 1,15,008 சதுர சாண் ஆகும். இதிலிருந்து அவ்வூர் 320 சாண் அகலமும், 359 சாண் 3 அங்குலி ஒரு நூல் நீளமும் உடையதாக இருந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது. எதுவாயினும், அந்நாளில் சதுர நூல் என்ற அளவையின் அடிப்படையில் நிலத்தின் பரப்பைக் கணித்துள்ளனர்.

அந்நூலின் 153 - ஆம் பக்கத்தில் “ஊர் நத்தமாய் இறையிலி நீங்கு நிலன் இரண்டு மா அரைக் காணிக் கீழ் எட்டு மா நீக்கி, என்ற வாசகத்தின்படி ஊர் நத்தத்தின் பரப்பளவு $2/20 + 1/160 + 1/320$ கீழ் 8/20 ஆகும். அட்டவணைப்படி இந்நிலத்தின் பரப்பினைக் கணக்கிடின், அது 51200 + 3200 + 1600 + 640 அல்லது 56640 சதுர சாண் ஆகும். இந்நிலத்தைச் சதுர அளவாகக் கொண்டு கணக்கிடின் அதன் பரப்பு 238 சாண் 238 சாண் அல்லது 56644 சதுர சாண் ஆகும். ஊர் நத்தத்தின் பரப்பிற்கும் இதன் பரப்பிற்கும் 4 சதுர சாண் வித்தியாசம் உள்ளது. இதனால் ஊர் நத்தம் ஒரு நீண்ட சதுரமாக இருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது. தோராயமாக

அவ்வூர் 320 சாண் நீளம் 177 சாண் அகலம் (56640 சதுர சாண்) அல்லது 256 சாண் நீளம் $221\frac{1}{4}$ சாண் (221 சாண் 2 அங்குலி) அகலம் (56640 சதுர சாண்) உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது வேறு எந்த அளவிலேனும் இருந்தாலும் நிலப்பரப்பைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டுள்ளனர் எனத் தெரிகின்றது.

அந்நூலின் பக்கம் 155-இல் “இவ்வூர் நிலத்தை ஊடறுத்துப் போன திருமின் குன்றத்துக்குப் பாயப் போன வாய்க்காலால் இறையிலி நீங்கு நிலன் இருமாவரை அரைக்காணியும்” என்ற வாசகத்தில் வாய்க்கால் செல்லும் நிலத்தின் பரப்பு $2/20 + 1/40 + 1/160$ என்பது $51200 + 12800 + 3200$ அல்லது 67200 சதுர சாண் ஆகும். வாய்க்காலின் அகலம் 8 சாண் என்றால், அதன் நீளம் $67200/8 = 8400$ சாண்; அகலம் 16 சாண் என்றால் நீளம் $67200/16 = 4200$ சாண்; அகலம் 32 சாண் என்றால் நீளம் $67200/32 = 2100$ சாண் ஆகும். வாய்க்காலின் அகலம் இரண்டின் மடங்கான, 4, 8, 16, 32, 64 சாண் அளவில் இருப்பினும் அல்லது ஐந்தின் மடங்கான 5, 10, 15, 20, 25 சாண் அளவில் இருப்பினும் நீளத்தைக் கணக்கிட முடியும். இம்முறையில், நிலங்களைச் சதுரித்து நீள அகலங்களைக் கணக்கிட்டுக் கல்வெட்டுகளில் குறித்துள்ளார்கள் எனத் தெரிகின்றது.

கீழ்க்கண்ட பழம் பாடல் இதனை வலியுறுத்தும்.

சதுரத்தை நாற்றித்துத் தான்வேண்டும் வரயால்
எதிரா மொழிந்த மொருளை - அதிராதே
முந்தீர் வாயிற் கழிப்பளவு மாருமே
இந்த வசலப் பிறப்பு.

பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில் நில அளவை முறை

அட்டவணை-1 (ஒன்று)

முதற்பகுதி

சதுரம்	எண்	ஒரு வேலி	2000 குழி	சதுரசான்
1	80	ஒன்று	2000	5,12,000
3/4	60	முக்கால்	1500	3,84,000
1/2	40	அரை	1000	2,56,000
1/4	20	கால்	500	1,28,000
4/20	16	நான்குமா	400	1,02,400
3/16	15	மும்மா முக்காணி மூன்று வீசம்	375	96,000
3/20	12	மும்மா	300	76,800
1/8	10	அரைக்கால்	250	64,000
1/10	8	இருமா	200	51,200
1/16	5	மாகாணி	125	32,000
1/20	4	ஒருமா	100	25,600
3/80	3	முக்காணி	75	19,200
1/40	2	அரைமா	50	12,800
1/80	1	காணி	25	6,400
1/160	1/2	அரைக்காணி	12½	3,200
1/320	1/4	முந்திரி	6¼	1,600

இரண்டாம் பகுதி

1/320	ஒன்று	1600 சதுரசாண்
1/320X3/4	கீழ் முக்கால்	1200
1/320X1/2	.. அரை	800
1/320X1/4	.. கால்	400
1/320X4/20	.. நான்குமா	320
1z320X3/16	..மும்மா முக்காணி (3/10 3/20 3/80)	300
1/320X3/20	கீழ் மும்மா	240
1/320X1/8	.. அரைக்கால்	200
1/320X2/20	.. இருமா	160
1/320X1/16	.. மாகாணி	100
1/320X1/20	.. ஒருமா	80
1/320X3/80	.. முக்காணி	60
1/320X1/40	.. அரைமா	40
1/320X1/80	.. காணி	20
1/320X1/160	.. அரைக்காணி	10
1/320X1/320	.. முந்திரி	5

8 அங். X 8 அங்.

64 ச.அங்குலி.

64X5 = 320ச. அங்குலி

மூன்றாம் பகுதி

1/320X1/320	கீழ் முந்திரி	ஒன்று	320 ச அங்குலி.
1/320X1/320X3/4	கீழ் கீழ்	முக்கால்	240
1/320X1/320X1/2	„	அரை	160
1/320X1/320X1/4	„	கால்	80
1/320X1/320X4/20	„	நான்குமா	64
1/320X1/320X3/16	கீழ் கீழ் மும்மா	முக்காணி	60
1/320X1/320X3/20	„	மும்மா	48
1/320X1/320X1/8	„	அரைக்கால்	40
1/320X1/320X2/20	„	இருமா	32
1/320X1/320X1/16	„	மாகாணி	20
1/320X1/320X1/20	„	ஒருமா	16
1/320X1/320X3/80	„	முக்காணி	12
1/320X1/320X1/40	„	அரைமா	8
1/320X1/320X1/80	„	காணி	4
1/320X1/320X1/160	„	அரைக்காணி	2
1/320X1/320X1/320	„	முந்திரி	1 ச. அங்குலி.

1 அங்குலி = 5 நூல்

நான்காம் பகுதி

1/320X1/320X1/320X16/20	கீழ்கீழ்கீழ்	முக்காலே ஒரு மா	16/20X25 = 20 சதுர நூல்
1/320X1/320X1/320X12/20	கீழ்கீழ்கீழ்	அரையே இருமா	12/20X25 = 15 சதுர நூல்
1/320X1/320X1/320X8/20	கீழ்கீழ்கீழ்	எட்டுமா	8/20X25 = 10 சதுர நூல்
1/320X1/320X1/320X4/20	கீழ்கீழ்கீழ்	நான்குமா	4/20X25 = 5 சதுர நூல்
1/320X1/320X1/320X20/20	கீழ்கீழ்	முந்திரி	25/25X25 = 25 சதுர நூல் = 1 சதுர அங்குலி

அட்டவணை :- 2 (இரண்டு)

தஞ்சைக் கல்வெட்டு “நிலன் நூற்றைம்பத்திரண்டே முக்காலே” என்று தொடங்கும் மொத்தப் பரப்பினைக் குறிக்கும் பகுதி :

முழு எண்.	வேலி சிற்பிலக்கம்	சதுர சாண் கீழ் 1/320	சதுர அங்குலி கீழ்கீழ் 1/320 x 1/320	சதுர நூல் கீழ்கீழ்கீழ் 1/320 x 1/320 x 1/320
	முக்கால் + அரைக்காணி + முந்திரி	அரை + மூன்றுமா + காணி	முக்கால் + மூன்றுமா + முக்காணி	—
152	3/4 + 1/160 1/320	1/2 + 3/20 + 1/80	3/4 + 3/20 + 3/80	—

இறையிலி நீங்கு நிலன் “மூன்றே காணி” என்று தொடங்கும் பகுதி .-

3	காணி + அரைக் காணி	முக்கால் + இருமா + முக்காணி அரைக்காணி + முந்திரி	எழுமா + அரைக்காணி + முந்திரி	நான்கு மா
	1/80 + 1/160	3/4 + 2/20 + 3/80 + 1/160 + 1/320 +	7/20 + 1/160 + 1/320	4/20

இறைகட்டின காணிக்கடன் “நிலன் நாற்பத்தொன்பதரையே” என்று தொடங்கும் பகுதி :-

	அரை + நான்கு மா + முக்காணி	முக்கால் + காணி + முந்திரி	அரை + ஒரு மா + அரை மா	முக்கால் + ஒருமா
149	1/2 + 4/20 + 3/80	3/4 + 1/80 + 1/320	1/2 + 1/20 + 1/40	3/4 + 1/20

அட்டவணை :- 3 (மூன்று)

தஞ்சை கல்வெட்டு "நிலன் நூற்றைம்பத்திரண்டே" என்று தொடங்கும் பகுதி :-

வேலி	குழி	சதுர சாண்	சதுர அங்குலி	சதுர நூல்
152 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{3}{4}$	1060	300	—

தஞ்சை கல்வெட்டு "இறையிலி நீங்கு நிலன் மூன்றேகாணி" என்று தொடங்கும் பகுதி :-

3	37 $\frac{1}{2}$	1435	115	5
---	------------------	------	-----	---

தஞ்சை கல்வெட்டு "இறை கட்டின நிலம் நூற்று நாற்பத்தொன்பதரையே"

என்று தொடங்கும் பகுதி :-

149 $\frac{1}{2}$	475	1225	184	20
-------------------	-----	------	-----	----

2000 குழி = 1 வேலி   1600 சதுர சாண்   320 ச. அங்குலி   25 ச. நூல்
6 $\frac{1}{4}$ குழி = முந்திரி   = 6 $\frac{1}{4}$ குழி = முந்திரி   = 5 ச. சாண்   = 1 ச. அங்குலி.

The 'Parumakas' of the Sri Lankan Brahmi Inscriptions

Dr. S. K. Sitrampalam

The Brahmi inscriptions of Sri Lanka are the earliest epigraphical records available for the study of the Sri Lankan past. These were edited and published by Paranavitane¹ in 1970 and all in all there are about 1234 inscriptions in this volume. The aim of the present paper is to ascertain the significance of the title Parumaka. This is important because it occurs in not less than 374 places in this volume mentioned above, although the word 'Parumaka' is absent in the Sri Lankan Pali chronicles. Moreover besides its frequent occurrence, the role played by the officers bearing this title too warrants a deeper study.

Coming to the etymological origin of this word, various scholars have hazarded different opinions. Goldschmidt² rendered this word as Brahmana; Bell³ argued that the word signified chiefs and was applied to kings; He also draws our attention to the similarity of this word with Sanskrit (Pramukha) and Elu (Sinhalese) Pamok and with the Tamil word Perumakan used for a prince and a nobleman. On the other hand Paranavitane⁴ holds that this word is the old Sinhalese form of Sanskrit Pramukha and Pali Pamukha or Pamokkha, which is often used to denote President of a guild or a Corporation. But with reference to this word he further says that equally untenable is the

effort to derive Parumaka from Tamil Perumakan, which itself has to be taken as derived from Sanskrit Pramukha. The word Perumakan is attested in Tamil literature for a period which is at least two centuries after that of the latest of the records.⁵

Paranavitane's farfetched etymological efforts to connect 'Parumaka' with Sanskrit and Pali become a miserable failure when we examine the word carefully phonologically and morphologically. According to Wickramasinghe⁶ Sanskrit Pramukha, Hindi Parmukha, Pali Pamukho and Pamokkho, Sinhalese Pamok all mean 'chief' and phonetically also the derivation of the Pali and the Sinhalese forms is correct. But Sanskrit *Pra* will become Par or Pa but not Paru in the Prakritic languages, as in the case of Sanskrit Priya becoming Piya, and chandra becoming chanda. Hence Paranavitane's derivation of this form is phonetically not possible. This finally proves that the Sinhalese Pamok and the Pali Pamukho and Pamokkho are really the derivations from the Sanskrit work Pramukha. It is quite surprising on the part of Paranavitane to derive Parumaka of the Brahmi inscriptions when there is already a parallel term available in Pali and Sinhalese. Therefore the Parumakha occurring in the Brahmi inscriptions cannot be taken as a derivation from Sanskrit Pramukha.

Secondly there is a serious objection for taking this word as an old Sinhalese word. According to his readings the feminine form of this occurs as Parumakalu. But when one analyses the Sinhalese language it is evident that there is no Lu ending for the feminine form in it. On the other hand the Lu

ending is common to Dravidian languages. For instance the feminine form of Maka in Tulu is Makalu. Therefore Parnavitane's derivation of this word from Sanskrit does not confirm to the rules of phonetics and syntax. Hence one has to look to the sources, other than Sanskrit for the origin of this word.

Parnavitane argues that this cannot be derived from the Tamil word Perumakan/Parumakan. According to him this is a later occurrence. The analysis of the words Perumakan/Parumakan shows that they are not derived from Sanskrit Pramukha because as in the case of Sinhalese Pamok and Pali Pamukho and Panokkho in Tamil too there is another parallel term known as Pramukar being derived from Sanskrit Pramukha. Therefore one cannot argue that the Tamil Perumakan/Parumakan were derived from Sanskrit. This is also confirmed by the literary evidence as well. A perusal of the Sangam literature⁷ shows that it occurs frequently. It is true that they are not mentioned in the earliest epigraphical records of Tamil Nadu. Here one should remember as Mahalingam⁸ has pointed out that the Prakritic influence in Tamil Nadu was minimal unlike in Sri Lanka. Its influence was limited to a small group as is evidenced from the small number of inscriptions. Hence one cannot expect the Parumakas who held sway in the rural areas, where the Prakritic influence figuring in the Brahmi records was nil.

Parumakans/Perumakans or chief of various communities lived in various parts of the Tamil Nadu. The Sangam literature which mentions them dates back to the first three centuries of the Christian era. Although

they were compiled during this time one cannot deny the fact that they do contain very much older traditions of rural administration and so forth, where the Parumakans figured. Hence Parnavitane's argument is not convincing. Besides this one has to bear another factor also in mind. That is the Parumakans did not play an active role in the spread of Buddhism in Tamil Nadu as in the case of Sri Lanka, where they figured prominently. This is the reason why the Parumakans are not mentioned in the Brahmi records of Tamil Nadu and the only vehicle through which their role in the rural administration of the country known is literature.

The etymological derivation of the word Parumaka too shows its Dravidian origin. It could be derived in two ways. One is from Tamil root *Paru*,⁹ which means large or bulgy and Paruppu, Paruman, Parumai and Pariya are its variants. If maka is added to Paru, then it becomes (Paru+maka)-Parumaka. In Tamil as well as in the other Dravidian languages maka¹⁰ which means child or infant appears as the early form. Makan, and Makkal are its later derivations. It is also significant to note that the feminine form of Maka is Makal, which again means daughter. In Malayalam Makan is the masculine form and Mon is its variant. Mol again in Malayalam means daughter. In Kannada Maga, Magaru and Magu refer to a son while Makal to a daughter. Makkal in a general way refers to children. Tulu has Mage as a masculine form for son and Magalu as feminine form for daughter. In Telugu Maga again signifies the son and Male the daughter. The Parumaka thus could be derived from (Paru + Maka) the Dravidian languages.

The second derivation for the word is also possible. This is possible with the addition of Prefix *Peru*¹¹ and suffix *Maka* or *Makan*. In Tamil *Peru*, *Perum*, *Per*, *Periya* are the variations of this prefix *Peru*, which means large, greater, elder, and important. In Malayalam *Peru*, *Per*, *Periya* again means large or chief. In Kannada *Per*, *Per*, *Percu*, again signifies the same meaning. So also it is in Tulu. Telugu has a form *Per*, which again signifies the same meaning. Thus for *Parumaka*, two derivations are possible. One is *Paru* + *maka* and the other is *Peru* + *maka*.

The feminine form of *Parumaka* does appear in the inscriptions as *Parumakal*. But unlike *Parumaka* its occurrence is rare.¹² *Paranavitane*¹³ reads this as *Parumakal* and opines that it is the feminine form of *Parumakha*, without explaining how the suffix *Lu* come to be adopted. As said earlier the suffix *Lu* itself shows that this type of ending is foreign to Sinhalese. The most plausible explanation could be that this is a feminine form of *Makan* and hence it should be read as *Makal* rather than as *Makalu*.

A closer analysis of the meaning of this term shows that *Parumaka/Parumakan/Perumakan* in both Sri Lanka and Tamil Nadu referred to the personalities who had similar functions. *Tamil Lexican*¹⁴ gives three meanings for this term. They are (1) Greatman (2) chief (3) King. *Peruman* or *Pemman*-a variant of this also meant a nobleman, greatman, elder, king and finally lord Siva. Again *Perumakkal* too meant greatmen. *Perumal*,¹⁵ a title used by the Cera Kings had an original meaning-elder, greatmen, noblemen, king and finally the God.

The suffix 'man' which again is a variant of Maka/Makan, of Parumakan/Perumakan reminds us of the chieftains ruling in different parts of Tamil Nadu such as Atikaman, Malaiyaman, Tontaiman, Velman etc. However, it should be noted that all these chieftains were ruling in the peripheral regions of Pandy Nadu, which was the nuclear zone of Tamil. As reiterated by us¹⁶ their occurrence in the peripheral regions in Sri Lankan Brahmi inscriptions again confirms that Sinhalese was originally a peripheral dialect and similar to many peripheral dialects prevalent in Tamil Nadu during the days of Tolkappiyam. At this juncture, it may be pointed out that an eminent South Indian Epigraphist Mahalingam¹⁷ is also of the view that 'very likely it is the Tamil Term Perumakan'. Similarly Kanagaratnam¹⁸ and Veluppillai¹⁹ too concur with him.

Now let us analyse the significance of the term Parumaka. As reiterated above this term has no connection whatsoever with Sanskrit Pramukha and Pali Pamukho or Pamokkho. Hence the opinion hazarded from certain quarters that as in ancient India, here too it denoted the head of the Guild or a Corporation is not at all convincing²⁰. For, the epigraphical records do not furnish any evidence at all for the presence of the leaders of such guilds in Ancient Sri Lanka with a similar cantotation. Instead a closer analysis of these records, however, shows that this was an honorific title used by the officials of the state. They were, perhaps, socially eminent and economically highly placed in the society. Sometimes sons of the ministers were called as Parumakas; so were astrologers, commanders, treasurers and others of high rank. There are

instances where at times these Parumakas had matrimonial alliances with the royal family. Sometimes royal children were called as Parumakas. In short, the personages who bore this title were of high social rank and adorned important positions of the state. Thus Nicholas²¹ succinctly concludes that 'the title was not hereditary although it was borne by an upper class or nobility from whom were drawn the higher officials of the Kingdom. Men who were not the sons of Parumakas could be elevated to that rank. The title did not imply territorial jurisdiction or authority.

It is significant to note that the above title disappears from the inscriptions after the first century A.D. Hettiararchi²² inclines to believe that this coincides with the emergence of a new kind of official termed ratiya or ratika in the inscriptions and the ratthiko in the literary records, Ratiyas were officers in charge of a district called rate and hence the term ratiya denotes an administrative organisation founded on a territorial basis which is quite different from the administration by the Parumakas, the basis of which seems to be the extended family. He finally opines that the disappearance of lessening of the effect of family organisation on administration and the emergence of the order of ratiya may represent the growth of monarchical power.

However, Nicholas²³ is quite right in arguing that 'the office of the Ratika or Ratiya was established judging by the epigraphical evidence early in the first century A.D. This was the time when the order of Parumakas was beginning to pass away. No Ratika has the additional title Parumaka. The evidence does not, however, lend any support to the conclusion that Ratika

was a new name for Parumaka'. He finally concludes that Parumaka usually rendered as chieftain conferred no territorial jurisdiction, some of the Parumakas were Bojikas of certain localities and others no doubt held territorial office.

At this juncture it is also relevant to note that although this title Parumaka went out of use in the inscriptions in the early part of the first century A.D., strangely, the King's title Ma - Parumaka came into use nearly after a century or so. Thus to quote Nicholas²⁴ again 'In fact the King himself seems to have been originally *Primus inter pares* in relation to this order of Parumakas, for one of the titles of Ceylon Kings which persisted up to the tenth century was the Sinhalese equivalent of the Sanskrit Maha Pramukha. The high social prestige of the Parumakas can be gleaned from the fact that one of their order married the daughter of a Pre-Christian King and many high dignities such as Senapatis and Badakarikas are referred to as Parumakas". Thus according to him this was a title used by the group of aristocracy immediately below the royalty but high in social scale. In fact most of the high officials belonged to this group which formed a ruling class or a considerable portion of it. Similarly Perera²⁵ expressed the view that "they may be village elders or a class of landed gentry. Whatever the precise meaning of the term may be we can be certain that they were the back bone of a stable local government at a time when the power of the kings was not sufficiently centralised in order to provide the protection and leadership the people needed".

More recently Parnavitane²⁶ contended that it is most likely that these Parumakas were the descendants of the Indo - Aryan pioneers who established village settlements in various parts of the Island during the early days of its colonisation by the immigrants from North India and thus played a vital role in introducing a settled agricultural life and the elements of Indo - Aryan culture, including the Sinhalese language into the Island”.

Finally he ended up by saying that “the foundations of the economic, political, religious and cultural institutions which they laid stood firm for centuries and still remain so far those of the present and the future generations to build upon”.

However Parnavitane’s argument is not at all convincing for the following reasons. Firstly the etimological analysis of this term shows that it has no resemblance whatsoever to Sanskrit Pramukha and hence indicate no North Indian presence. Secondly the similarity of the role of the Parumakas of Tamil Nadu and Sri Lanka clearly repudiates its North Indian connection. Finally there is neither literary²⁷ nor archaeological²⁸ or anthropological²⁹ evidence to substantiate the story of North Indian colonisation of the Island.

In view of the facts stated above, it is quite evident that interpretations so far given for the title Parumaka by eminent scholars like Parnavitane needs a revision. The revised view is as follows. The Parumakas of the Sri Lankan Inscriptions are in no way related to the Sanskrit Pramukha. Instead it had derived

from Tamil Parumakan/Perumakan. The Sangam literature of Tamil Nadu clearly vouchsafes this fact. The role of the Parumakas of both Tamil Nadu and Sri Lanka were same is also borne out from our analysis. Hence it may be pointed out that Parumakas were the chiefs or chieftains who ran the administration in various parts of the country. When kingship emerged they did not have any role to play and hence this system lost its importance in both Tamil Nadu and Sri Lanka. The Parumaka origin of kingship shows that in both the areas political hierarchy developed along similar lines. The secondary meaning of this term Peruman/Pemman as a reference to God itself shows the divine origin of kingship as in the case of the terms Ko and Udaiyar. The rare occurrence of Parumakal in the Sangam literature as well as in the Brahmi Inscriptions of Sri Lanka too shows that the ladies of both the countries did not take any active part in the administration of the country as the Parumakans/Perumakans/Parumakas did.

-
- 1 Paranavitane, S(ed) *Inscriptions of Ceylon* - Colombo 1970.
  - 2 Goldshmidt Paul "Notes on Ancient Sinhalese Inscriptions" *J.R.A.S. (CB)* 1897. p. 2
  - 3 "Archaeological Summary of Ceylon" *Report on Kegalle District* 1892 p. 69, note-3
  - 4 Paranavitane, S. *Op. Cit* p. IXXIV
  - 5 *Ibid.* F.n.1
  - 6 *Epigraphia Zeylanica*. Ins. No. 2. Vol. I. p.17. In page 35 of the same volume he equates Pamok with Pramukha. The literary references mentioned by him are (1) *Amavotura*. Cha. III. p. 25 (2) *Dhammapadatthakatha*. p.49

- 7 Cirupanarrupadai, 86, 122;
Perumanarrupadai: 101
Narrinai. 52-9; 150-1; 265-3
Kuruntokai, 200-6; 328-5
Ainkurunuru; 458-3
Patirrupattu; 58-8; 67-18
Akananuru; 69-17; 83-9; 113-3; 152-15; 253-18; 338-18; 342-6;
375-10
Purananuru; 88-3; 157-7. 387-28
Perumakan also occurs in the post-Sangam literature such
as in Cilappatikaram; 1-31; 10-47, 162; 13-63; 27-173; 215 and
Manimekalai; 14-71; 25-40; 62-132
- 8 Mahalingam. T. V. Early South Indian Palaeography,
Madras. 1967.
- 9 Burrow, T. and Emmaneau, M.B. *A Dravidian Etymological
Dictionary*, Oxford, Clarendon Press-1961. p-367. No. 3277
- 10 *Ibid.* p. 304, No. 3768
- 11 *Ibid.* p. 291. No. 3613
- 12 Paranavitane. S. Op. Cit. Nos. 148, 260, 331, 610, 910, 1096.
- 13 It may be observed here that in Tamil Nadu as well, we
find the rare occurrence of Parumakal in the Sangam
literature. It occurs only in the Post-Sangam works-*Cilappati-
karam* 16-74; *Manimekalai* 7-98; 11-133,
- 14 *Tamil Lexicon* University of Madras, 1930. p 2881.
- 15 *Ibid.* p. 2882.
- 16 Sitrapalam, S.K. The Megalithic Culture of Sri Lanka;
Unpublished Ph.D. Thesis, University of Poona, Poona 1980
- 17 Mahalingam, T.V. Op. Cit. p. 160
- 18 Kanagaratnam, D.J. Tamils and Cultural pluralism in Ancient
Sri Lanka (Colombo) 1978.

- 19 Veluppillai, A. "Tamil Influence in Ancient Sri Lanka with special reference to Early Brahmi Inscriptions", Journal of Tamil Studies Vol. 17, 1980, pp. 16-17
- 20 Paranavitane, S. Op. Cit
- 21 Nicholas, C.W. "Some offices and titles in the Early Sinhalese Kingdom", University of Ceylon Review, Vol. VIII, No. 2 April 1950. pp. 611-128
- 22 Nettiarachi. Tilak. History of Kingship in Ceylon, Colombo, 1972. pp. 75-76.
- 23 Nicholas. C.W. Op. Cit. pp. 116-128
- 24 *Ibid*
- 25 Perera. Lakshman, S. "The Brahmi Inscriptions as a source for the study of the early history of Ceylon" The Ceylon Historical Journal. Vol I, No. 2. pp. 78-96.
- 26 Paranavitane, S. Op. Cit. p. IXXIV
- 27 Mendis, G.C. "The Vijaya legend" in Jayawickrama. M. A. (ed) Paranavitane Felicitation Volume (Colombo) 1965 pp. 263-279.
- 28 Sitrapalam, S.K. Op. cit.
- 29 Kirk, R.L. "The legends of Prince Vijaya - A study of Sinhalese origins" in American Journal of Physical Anthropology. Vol. 45. No. 1. 1976, pp. 91-99

திருக்கோவலூர் அகழாய்வு

நடன். காசிநாதன்

இயக்குநர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

அ. அய்துல்மஜீத்

தொல்லியல் துணைக்கண்காணிப்பாளர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

திருக்கோயிலூர், தற்போதைய விழுப்புரம் இராமசாமி படையாச்சியார் மாவட்டம், திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் தென்பெண்ணை ஆற்றிற்குத் தென்கரையில் அமைந்துள்ள ஊராகும்.

இவ்வூரினைச் சங்க இலக்கியங்கள் 'துஞ்சா முழுவிற் கோவல்',¹ 'முரண்மிகு கோவலூர்'² எனக் குறிப்பிடுகின்றன. திருஞான சம்பந்தர் இவ்வூரினை 'வளங் கொள் பெண்ணை வந்துலா வயல்கள் சூழ்ந்த கோவலூர்'³ எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் மூலம் திருக்கோவலூர் வளமுடன் விளங்கியதை அறிகிறோம்.

இவ்வூரின் தொன்மையான பெயர் 'கோவல்' அல்லது 'கோவலூர்' என்பதாகும். திருக்கோயிலூர் என்ற இக்காலத்து வழக்குப் பிழையானதாகும்.

முற்காலத்தில் கோவலூர் என்னும் பெயரில் இரண்டு ஊர்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று திருக்கோவலூருக்கு மேற்கே செங்கம் பகுதியில் இருந்தமையால் மேற்கோவலூர் எனப் பிரித்துக் கூறப்பட்டது. பல்லவ மன்னன், முதலாம் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் இம்மேற்கோவலூர்ப் பகுதி முத்தரையரின் ஆட்சியில் இருந்தது.⁴

கோவலூர் என்னும் ஊர் 'திரு' என்னும் அடைமொழி சேர்த்து திருக்கோவலூர் என வழங்கப்பட்டது. இத்திருக் கோவலூர், மலையமான்களின் தலைநகராக விளங்கியது. சங்க காலத்து மலையமான் நாட்டின் எல்லையைத் திட்டவட்டமாகக்

கூற இயலவில்லை. முள்ளூர்மலை யென்னும் செழிப்பான நிலப் பகுதி இந்நாட்டு எல்லைக்குள் அடங்கியிருந்தது. சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த மலையமான் திருமுடிக்காரி என்ற வள்ளல், இவ்வூரை ஆட்சிபுரிந்தான். இவன் 'மலையன்' என்று சங்க இலக்கியங்களால் அழைக்கப்படுகின்றான்.⁵ கல்வெட்டுகளில் மலையமான் நாடு மலாடு என்றே மருவி வழங்கியுள்ளது. ஒரு கல்வெட்டிலும் மலையமான் நாடு என முழுமையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. மலாடு என்னும் பெயரை மருஉ மொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக இலக்கண உரையாசிரியர்கள் எடுத்தாளுவர்.

முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் மலையமான் நாடு மலாடான ஜனநாத வளநாடு என்று கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகிறது. விஜயநகரர் காலத்தில் மலையமான் நாடு திருவதி இராஜ்யம் என்றும் அச்சதராயர் (1529-42) காலத்திலும், சதாசிவராயர் காலத்திலும் (1535-75) திருவதி சீர்மை என்றும் வழங்கப்பட்டது.

அவ்வவ்விடங்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளின் துணைகொண்டு மலையமான் நாடு என்பது, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் திருக்கோவலூர் வட்டத்தின் மேற்குப் பகுதி, கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் சேலம் மாவட்டத்தின் ஆற்றூர் வட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதி, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் திருவண்ணாமலை வட்டத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவை உள்ளிட்டதாக இருந்தது என அறிகிறோம். இந்நாடு இரண்டாயிரம் பூமி பரப்பளவு கொண்டது எனத் திருக்கோவலூர்க் கல்வெட்டு குறிக்கின்றது.⁶ ஒரு பூமி என்பது இரண்டு முதல் பத்து வேலி நிலப்பரப்பாக இருக்கலாம்⁷ எனக் கருதப்படுகிறது.

திருக்கோவலூரின் தொன்மைத் சிறப்பினையும் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் அறியும் பொருட்டுத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை 1994-இல் அகழாய்வு மேற்கொண்டது. இங்கு குழிகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

திருக்கோயிலூர் அரசினர் ஆண்கள் பள்ளி விளையாட்டுத் திடலில் ஒரு குழியும், திரௌபதி அம்மன் கோயிலின் முன்புறம் ஒரு குழியும், திரு வி. ஏ. சண்முகம் செட்டியார் தோட்டத்தில் ஒரு குழியும், ஜீயர் தோட்டத்தில் இரண்டு குழியும், கீழையூர் வீரட்டானேஸ்வரர் கோயிலின் பிரகாரத்தில் ஒரு குழியும் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசினர் ஆண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி விளையாட்டுத் திடலில் போடப்பட்ட குழியில் உரிய அனுமதி கிடைக்காததால், அகழாய்வுப் பணி தொடர இயலவில்லை திரௌபதி அம்மன் கோயிலின் முன்புறம் போடப்பட்ட அகழாய்வுக் குழி 1.35 மீட்டர் ஆழம் வரை அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இந்த அகழ்வில் மட்பாண்டங்களில் பொருத்தப்படும் குழாய் விளிம்புகள் இரண்டும், இரும்புத் துண்டுகளும், எலும்புத்துண்டுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அகழாய்வினைத் தொடங்கும் முன்னர் பொழிந்திருந்த மிகுந்த மழையின் காரணமாகவும் தென்பெண்ணை ஆற்றில் மிகுதியாக நீர் பெருகியதாலும் இக்குழியின் அருகே செல்லும் ஆயத்தூர் வாய்க்காலில் சென்ற நீரின் அளவு உயர்ந்ததாலும் அகழாய்வுப் பணியினை 1.35 மீட்டர் ஆழத்திற்கு மேல் மேற்கொள்ள இயலவில்லை. குழியை அகழ்ந்தெடுக்கும் போது நீர் ஊற்று அதிகமாக வெளிப்பட்டதால் இங்கு அகழாய்வு செய்யும் பணி நிறுத்தப்பெற்றது.

திரு. வி. ஏ. சண்முக செட்டியார் தோட்டத்தில் மூன்றாவது குழி அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இக்குழியில் கிடைத்த தொல் பொருட்களும், இதில் கண்டறியப்பட்ட ஐந்து மண் அடுக்குகளும் இங்கு நிலவிய பண்பாட்டுக் கால கட்டங்களை வரையறுப்பதற்கு மிகவும் துணைபுரிகின்றன. இக்குழி 3.50 மீட்டர் ஆழம் வரை அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இக்குழியில் சுடுமண் காதணி ஒன்றும், வழவழப்பான சிவப்பு நிற மட்பாண்ட ஓட்டில் குறியீடு (மீன்?) ஒன்றும், கருமை ரௌலெட்டட் இன மட்பாண்டங்களின் பகுதியும், சாம்பல் ரௌலெட்டட் பாணை ஓடுகளும். கருப்பு சிவப்பு நிறப் பாணை ஓடுகளும், வழவழப்புள்ள சிவப்புப் நிற பாணை ஓடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவ்வழவழப்புள்ள சிவப்பு நிறப் பாணை ஓடுகள் வசவசமுத்திரத்தில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பாணை ஓடுகளை ஒத்துள்ளன.

கீழையூர் வீரட்டானேஸ்வரர் கோயில் பிரகாரத்தினுள் நான்காவது குழி 2 மீட்டர் ஆழம் வரை அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இக்குழியில் நான்கு பாணை நிலைகள் கண்டறியப்பட்டன. இக்குழியில் சுடுமண் மணிகளும், சுடுமண்ணால் ஆன மனித உடல் பகுதியும் (Torso), ஒரு பெண் உருவத்தின் கால் பகுதியும், சுடுமண் புகைப்பாண்களும், இரும்பு குண்டு ஒன்றும், சுடுமண் சொக்கட்டான்

காய் ஒன்றும் வெளிர் பழுப்புநிறக் கல்மணி ஒன்றும், இரும்பு விளக்கின் பகுதி ஒன்றும், செம்பு வளையல் துண்டு ஒன்றும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

இவ்வூரில் உள்ள ஜீயர் மடத்திற்குப் பின்புறம் உள்ள தோட்டத்தில் ஐந்தாவது குழி அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இக்குழியிலும் மற்ற குழிகளில் கிடைத்தது போன்ற தொல்பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இக்குழியில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சிவப்பு நிறப் பாணை ஓட்டில் ஒரு பெண்ணின் புடைப்பு உருவம் 2 மீட்டர் ஆழத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது போன்ற உருவங்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு அருகிலுள்ள மேலப்பெரும்பள்ளத்தில் கள ஆய்வின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குழியின் வடபுற சுவரிலிருந்து 1.70 மீட்டர் ஆழத்தில், 3-வது மண் அடுக்கில் சுடுமண் கழிவுநீர் குழாய் வெளிப்பட்டது. இக்குழாயின் தொடர்ச்சி, இக்குழியின் அருகில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள குழி எண் ஆறிலும் காணப்பட்டது.

ஆறாவது குழி, ஐந்தாவது குழியின் அருகே வடபுறத்தில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இக்குழியில் 1.80 மீட்டர் ஆழத்தில், ஐந்தாவது குழியில் 3-ஆவது மண் அடுக்கில் காணப்பட்ட சுடுமண் கழிவு நீர்க் குழாயின் தொடர்ச்சி கண்டறியப்பட்டது. இக்குழாய் குழி எண். 5-இல் உள்ள குழாய்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழியின் வடபுறம் உள்ள கருங்கல் மதிற்சுவரின் கீழ் 1.80 மீட்டர் ஆழத்திலும் இக்குழாயின் தொடர்ச்சி காணப்படுகிறது.

கருங்கல் மதிற்சுவரின் கீழ் 1.80 மீட்டர் ஆழத்திலிருந்து இக்குழாயின் அமைப்புத் தொடங்கி ஆறாவது குழியிலும் ஐந்தாவது குழியிலும் செல்கிறது. இக்கழிவு நீர் குழாய் வட கிழக்கிலிருந்து தொடங்கி தென் மேற்காகச் செல்கிறது. இக்கழிவு நீர் குழாயின் நீளம் 9.5 மீட்டர். இக்கழிவு நீர் குழாய் அமைப்பதற்கு 19 செ.மீ. நீளமும், 16.5 செ. மீ. விட்டமுமுள்ள 50 குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆறாவது குழியின் வடக்கே 15.7 மீட்டர் நீளம் கொண்ட கருங்கல்லால் ஆன சுவர் பகுதி 60 செ. மீ. ஆழம் வரை அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இச்சுவரைக் கோட்டைச்சுவர் என இவ்வூர் மக்கள் அழைக்கின்றனர். இது கோட்டைச் சுவராக இருப்பதற்

குரிய வாய்ப்பில்லை. இவ்விடத்திற்கு அருகில் திருமால் கோயில் உள்ளது. கி.பி. 1758-ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலப் படையும் 1760-ஆம் ஆண்டில் மைசூர் படையும் இக்கோயிலைக் கைப்பற்றிப் போர்காலக் கோட்டையாகப் பயன்படுத்தினர். திருமால் கோயில் கோட்டையாக பயன்படுத்தப்பட்டதால், அக்கோயிலின் பிரகாரச் சுவரை மக்கள் கோட்டைச் சுவர் என அழைக்கலாயினர். எனவே இது திருமால் கோயிலின் பிரகாரச் சுவரே ஆகும். ஆங்கிலேயருக்கும் மைசூர் படைக்கும் நடந்த போரில் இக்கோயிலின் கோபுரம் அழிந்தது.⁸

இங்கு அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள குழிகள் 3,4 மற்றும் 5-இல் கண்டறியப்பட்ட மண் அடுக்குகளைக் கொண்டும், அம்மண் அடுக்குகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருட்களைக் கொண்டும், திருக்கோயிலூரில் நிலவிய பண்பாட்டுக் கால கட்டங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மூன்றாவது குழியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள சாம்பல் நிற ரௌலெட்டட் இன மட்பாண்டங்களின் பகுதிகளும், கருப்பு நிற ரௌலெட்டட் மட்பாண்டங்களும், கருப்பு சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களும், சுடுமண் மணிகளும் வசவசமுத்திரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட வழவழப்பான சிவப்பு நிறம் கொண்ட மட்பாண்டங்களை போன்ற மட்பாண்டங்களும் இங்கு கிடைத்துள்ளதாலும், நான்காவது குழியில் வெளிர் பழுப்பு நிறமுள்ள கல்மணிகளும், சுடுமண் மணிகளும், கருப்பு சிவப்பு நிறப் பாளை ஓடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளதாலும், ஐந்தாவது குழியில் சிவப்பு நிற மண்பாண்டம் கிடைத்த மண் அடுக்கில் ஒரு பெண்ணின் புடைப்புருவமும், வழவழப்பான சிவப்பு நிறமுள்ள மட்பாண்ட பகுதிகளும், சுடுமண் கழிவுநீர் குழாய்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளதாலும் மேற்கூறிய இம்மூன்று குழிகளிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள தொல்பொருட்கள் 5-ஆம் மண்ணடுக்கிலிருந்து 3-ஆம் மண்ணடுக்கு வரை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளதாலும் அம்மண்ணடுக்குகள் 1.25 மீட்டரிலிருந்து 3.50 மீட்டர் ஆழம்வரையில் உள்ளதாலும் இக்காலத்தை முதலாம் பண்பாட்டுக் காலகட்டமெனக் குறிப்பிடலாம். இப்பண்பாட்டு காலகட்டம் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலவியதாகக்கொள்ளலாம்.

குழிகள் 3,4,5-ல் மண்ணடுக்குகள் 2 மற்றும் ஒன்றில் சொர சொரப்பான சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களும், சுடுமண் உருவங்களும் சுடுமண் புகைப்பான்களும், இரும்பினாலான சிறு உருண்டையும், சுடுமண் அகல் விளக்குகளும், சொரசொரப்பான பழுப்புநிறப் பாணை ஓடுகளும் 1.25 மீட்டர் ஆழம் வரை கிடைப்பதனால் இக்காலக் கட்டத்தினை, இரண்டாம் பண்பாட்டுக் கால கட்டமாகக் கொள்ளலாம். இக்கால கட்டம் நான்காம் நூற்றாண்டு முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலவியதாகக் கொள்ளலாம்.

திருக்கோயிலூரில் அகழ்ந்தெடுத்துள்ள தொல்பொருட்களைக் கொண்டும், அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழிகளில் உள்ள மண் அடுக்குகளைக் கொண்டும் திருக்கோயிலூர் இரண்டு பண்பாட்டுக் கால கட்டங்களைக் கடந்திருக்கிறது எனக் கூறலாம்.

முதல் பண்பாட்டுக் காலம்- கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து
4-ஆம் நூற்றாண்டு வரை

இரண்டாம் பண்பாட்டுக் காலம் - கி. பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை

இங்குக் கிடைத்துள்ள தொல்பொருட்களின் துணை கொண்டு திருக்கோயிலூர் சங்க கால அளவில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தலைநகரமாக விளங்கியதென ஐயமறக் கூறலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அகம் - 35
2. புறம் - 99
3. தேவாரம் - இரண்டாம் திருமுறை, திருக்கோவலூர் வீரட்டம்
4. முத்தரையர் (1976) திரு. நடன. காசிநாதன் - பக்கம் 30-39
5. புறம் 124, 158, குறுந்தொகை 312
6. Epigraphia Indica Vol. 7, No. 19 K.P. 146
7. கல்வெட்டால் அறியப்பெறும் உண்மைகள், 1961, பக். 29 — வித்வான் திரு. தி. வே. சதாசிவப் பண்டாரத்தார்
8. ARE 1922 - Part II para 9

அண்மைக்கால வெளியீடுகள் .....

1. திருக்குறள் பழைய உரை
2. திருவீழிமிழலைக் கல்வெட்டுக்கள்
3. விழுப்புரம் இராமசாமிப் படையாச்சியார் மாவட்ட
வரலாறு
4. அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலக தமிழ்ச் சுவடிகள்
விவர அட்டவணை தொகுதி - 25 மற்றும் 26
5. இராசேந்திரசோழன் அகழ்வைப்பகம்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
இத்துறை இயக்குநருக்காக டாக்டர். நா. மார்க்கியகாந்தி
கல்வெட்டியல் உதவிக் கண்காணிப்பாளரால் வெளியிடப் பெற்றது.